

2 / 2005

SÄHKÖSANOMAT

BO

Säh~VUOTIS~
JUHLANUMERO

VALITTUJA PALOJA
VUOSIEN VARRETTA

2/1976

Pääkirjoitus

Vuonna 1975 silloinen Sähkökillan raati lisäsi toimintasuunnitelmaansa kohdan tiedotuksen parantamisesta. Tähän liittyen kilta rupesi julkaisemaan omaa lehteä, joka ilmestyi aluksi nimellä Sähkösanoma. Siitä se sai alkunsa, ja tarinaa on riittänyt jo 30 vuotta. Toivottavasti sitä jatkuu vielä pidempääkin, vaikka Internet ynnä muut sähköiset mediat yrittävätkin kovasti jäytää lehtemme elintilaa.

Tätä numeroa tehdessä tulin lukeneeksi - tai ainakin selanneeksi - läpi lähes koko Sähkösanomien tuotannon. Olen koittanut kerätä tämän lehden sivuille mahdollisimman monipuolisesti juttuja Sähkösanomien eri osa-alueita. Jos kipinä herää, ja haluat lukea lisää vanhoja Sähkösanomia, niin niitä löytyy kiltahuoneelta trofee-hyllyn alaosassa olevasta kaapista. Suosittelen lämpimästi, sillä minä ainakin luin niitä ilolla.

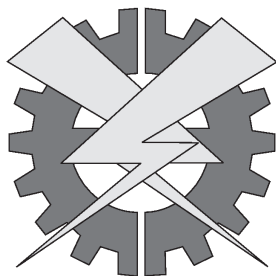
Syksyn aikana ilmestyy vielä kaksi numeroa Sähkösanomia. Niissä tällä palstalla puheenvuoron saa uusi vastavalittu päätoimittajakaksikko. Heille onnea lehden lehden tekoon. Mukava yllätys olisi, jos jäsenistö aktivoituisi kirjoittamaan jonkun jutun jopa tätä erikseen henkilökohtaisesti keneltäkään pyytämättä. Sana kun on vapaa, ainakin tiettyyn rajaan asti.

Minä kiitän ja lupaan olla tekemättä tätä toiste.

Tedi

Sisältö

Julkaisija

Sähkökilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 Tampere
03 - 3115 2273
skilta@skilta.cc.tut.fi
<http://skilta.cc.tut.fi/>

Vt. päätoimittaja

Mikko Saransaari
tiedotus@skilta.cc.tut.fi

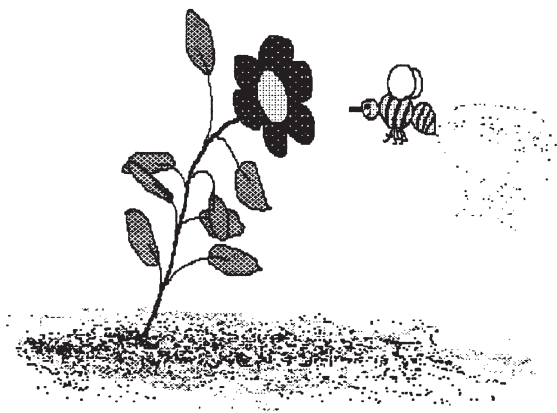
Kiitokset

Sähkösanomien
päätoimittajat kautta
aikojen
Kaikki, joiden tekemää
materiaalia tässä
lehdessä julkaistiin

Painopaikka

Domus Offset
Painos 300 kpl

Pääkirjoitus	2
Sisältö	3
Armon virsi	4
Sähkösanomien lyhyt historiikki	5
1970-luku	6
1980-luku	11
Keskiaukeaman tyttö	14
1990-luku	21
2000-luku	26
Neverending Strory	27

3/1989 Kansikuva

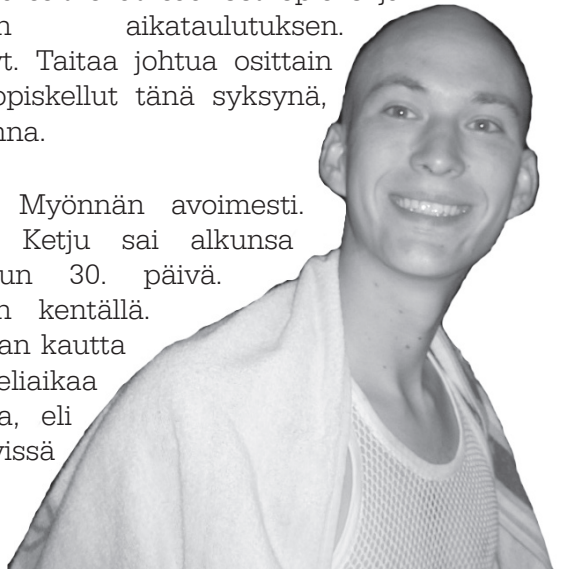
Armon virsi

Voi aikoja, voi tapoja. Tässä juhlanumerossa raapaistaan menneiden Sähkösanomien vuosikymmenten juttujen aiheita. Vanhojen lehtien maailmaan tehty tutkimusmatka kirvoitti useampaan otteeseen hymyn kasvoille. Vuosien varrella on toimituskunta saanut päähänsä mitä mielenkiintoisempia jutunaiheita. Lukekaa pois.

"Tavoistaan Teekkari tunnetaan" olen joskus jostain lukenut ja noudattanut parhaani mukaan. Ja tottahan se on. Teekkariuteen ei kuulu rähjäminen, pullojen ja paikkojen rikkominen eikä varsinkaan oman pesän likaaminen. Omat jäljet korjataan ja vierailun jälkeen paikat jätetään parempaan kuntoon kuin paikalle saapuessa. Muistetaan kiittää. Lakki päässä ei syödä. Ihan peruskamaa. Kaikkihan nämä tietää, mutta kaikilta ei löydy kunnioitusta itseään ja ympärillä olevia ihmisiä kohtaan noudattaa hyviä tapoja jokapäiväisessä elämässä.

Mielenkiitoisesta tutkintorakennemuutuksesta on ilmeisesti selvitty hyvin. Uusi viiden periodin järjestelmä vaikuttaa toimivalta ratkaisulta ainakin tähän saakka. Monet kurssit ovat saaneet opiskelijan kannalta mielekkäämmän aikataulutuksen. Henkilökohtaisesti olen tykännyt. Taitaa johtua osittain myös siitä, että olen oikeasti opiskellut tänä syksynä, toisin kuin parina edellisenä vuonna.

Olen myös jäänyt koukkuun. Myönnän avoimesti. Pelaan World of Warcraftia. Ketju sai alkunsa pesäpalloharjoituksista kesäkuun 30. päivän. Ketään muita ei tullut. Yksin kentällä. Vitutti. Päätin lähteä kotiin kaupan kautta ja ostaa WoWin. Sen jälkeen peliaikaa on kertynyt yli 21 vuorokautta, eli noin yksi neljäsosa käytettävissä olevasta ajasta. Oho.. :)

Lyhyt historiikki

Vuoden -75 raati painotti toimintasuunnitelmassaan mm. tiedotuksen parantamista. Siihen aikaan tiedottamisen välineet olivat hiukan rajallisemmat kuin nykyään, joten lehti oli luonteva tapa välittää raadin tekemiset ja muut "tärkeät" asiat jäsenistön tietoon. Tästä sai alkunsa lehti nimeltä "Sähkösanoma".

Alkujaan lehti oli nippu reunasta nidottuja A4:sia. Pian kuitenkin siirryttiin tähän kompaktimpaan ja "lehtimäisempään" malliin ja muutettiin nimi nykyisinkin käytössä olevaksi. Kyseisessä muodossa lehteä julkaistiin tämän vuosituhannen alkuun saakka, jolloin palattiin takaisin isompaan kokoon, tällä kertaa tosin kansista saatiin värillisiä. Samassa rytäkässä päädyttiin myös julkaisemaan neljä numeroa aiemmin vakiintuneen kuuden sijaan.

Varsinainen päätoimittajan toimihenkilövirka perustettiin Skillalle vasta vuonna 1999. Tätä ennen Sähkösanomien toimittaminen oli ollut tiedotusvastaavan harteilla. Tässä numerossa tosin palattiin taas ajassa taaksepäin. Päätoimittajina on joka tapauksessa toiminut hyvin erilaisia ihmisiä, joten lehden muotokin on kokenut suuriakin muutoksia. Painopaikkana on sentään lähes poikkeuksetta ollut Tamperelainen Domus-Offset, jonka palvelu on ollut erittäin miellyttävää. Painos on vaihdellut muutamaan sadan numeron paikkeilla.

Juttujen taso on ollut vaihtelevaa, yleensä kuitenkin luettavaa. Joskus on jopa jouduttu äänestämään, laitetaanko asiaa lehteen vai ei. Onneksi sisältöä on aina kuitenkin ollut, joskus jopa ylitarjonnaksi asti. Toivottavasti sitä riittää myös tulevaisuudessa.

1970-luku

Ensimmäinen Sähkösanomat siis ilmestyi vuonna 1975. Kyseisen vuoden numeroita en kuitenkaan tätä lehteä tehdessä saanut käsiini. Ne taitavat tosin olla keräilyharvinaisuuksia, sillä ei niitä löytynyt vuonna 1983, kun niitä olisi kaivattu killan 15-vuotisjuhlanumeroa varten.

Myöhemmistä numeroista löytyikin sitten mielenkiintoista materiaalia. Siitä seuraavassa:

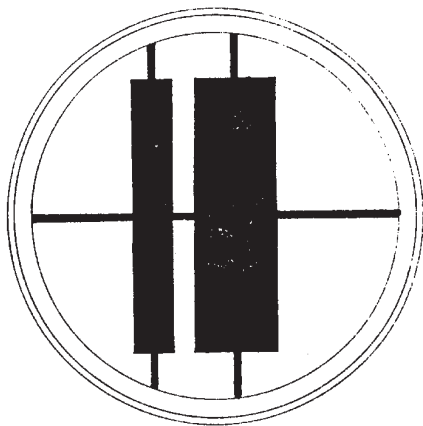
Raati julistaa

LOGO- KILPAILU

(OWO)

Tehtävänä on suunnitella killalle tunnus, jota käytetään killan kirjeissä, kirjelomakkeissa, julkaisuissa, ym paikoissa. Palkintona voittaja saa "Watmia 3/4 yksikköä" (joka tuotteen jokainen kunnan teekkari tuntee). Ehdotukset raadille huhtikuun aikana. SK on killan nimen lyhenne. Tarkeimmat tiedot ilmestynevät lähiaikoina ilmoitustaululle.

Logokilpailu numerosta 1/1976. Alla kyseisen kilpailun yleisöäänestyksen voittaja nimeltä Rinnakkaiselo. Logo ei tosin kerennyt kauaa olla käytössä, kun "Sinikäyrä" vei sen paikan.

Rinnakkaiselo

Alkuaikoina Sähkösanomissa julkaistiin myös tieteellisiä ja asiapitoisia artikkeleita. Alla näyte numerosta 12/1976.

OPTINEN TIEDONVÄLITYS

DI Martti Lehto

TTKK /Elektroniikan laitos

Lasersäteellä on eräitä ominaisuuksia, jotka tekevät siitä tiedosiirron kantoaaltona erittäin houkuttelevan vaihtoehdon tavanomaisille RF-kantoaalloille.

Säteen suunnattavuus kahden pisteen välillä ja näkymättömyys silmälle tekevät salakuuntelun käytännössä mahdottomaksi. Tunteettomuus sähköisille ja magneettisille häiriöille takaavat luotettavan tiedonsiirron. Puolijohdelaserin ja korkealuokkaisen ilmaisindioiden kaupallistuminen

antoivat TTKK:n elektroniikan laitokselle aiheen toteuttaa laitteisto, joka mahdollistaa sekä puheen että digitaalisen informaation siirron optisesti ilmakehässä paikasta toiseen.

Puheen siirrossa käytetään tavallista pulssitaajuusmodulaatiota ja kanavassa siirretään normaali 3,4 kHz:n puhelinkaista. Datasiirossa käytetään erityistä differentiaalista pulssinpaikka-modulaatiota, jonka avulla yksi valopulssi pystyy siirtämään 8-bittisen datasanan. Näin on päästy 160000 bit/s siirtonopeuteen. Uusimmilla laseridiodeilla päästäisiin huomattavasti suurempiin siirtonopeuksiin.

Sovellutusesimerkiksi optisen datasiirtoyhteyden mahdollisuuksista käy mm. etäispäätteen liittäminen tietokoneeseen teollisuuslaitosten usein häiriöllisissä olosuhteissa.

Mainittakoon lopuksi, että kehitetty laitteisto oli ensimmäisiä, luultavasti jopa ensimmäinen pohjoismaissa.

Kun kaikki kuitenkin ravaa koko ajan edestekaisir luen-
nolla niin eikö voitaisi siirtyä non-stop-luentoihin ?
Luennoitsija aloittaisi aina automaattisesti alusta pääs-
tyään loppuun ja pitäisi luennon pari kertaa peräkkäin.
Näin kaikki voisivat joustavasti käydä syönnässä, kahvil-
la, jutella kuulumiset yms. (kuten nytkin) mutta ei-
vät jäisi kuulematta luentoja.
Eräät luennoitsijat voisi jopa korvata nauhurilla tai
kirjekurssilla !

.....

KUKKUU !

Yllä yleisönosastoa numerosta 1/1979. Alla tarramainos mallia 1/1977.

Jonkin aikaa on salkuissa ja kansioissa vilahdellut
mystinen kelta-musta-valkoinen merkki, joka herättää
ansaittua ihastusta. Oikein arvattu, kysymyksessä on säh-
kökillan tarra, jonka myynti on jo alkanut. Uljas vastuk-
sella seisova sähköharakka valittiin viime vuoden puo-
lella tarran aiheeksi, ja helmikuun loppupuolella tuote
laskettiin markkinoille. Mikäli et vielä lukeudu tarran
onnellisten omistajien joukkoon, on viisainta keräillä
taskun pohjalta kolikot (vaikka viimeiset) ja nykäistä
nihasta lähintä tarran myyjää, joita harhailee varmasti
lähiympäristössä. Jokaisen sähköosaston opiskelijan
moraalinen velvollisuus on ostaa vähintään viisi tarraa.
Tarran saat ainakin seuraavilta: Pertti Hyvärinen (SI),
Markku Naaranoja (SII), Jukka Soininen (SIII), Pertti
Nieminen (SIV).

OSTA
ØMAN ØBJEKTIIVI-
SEN ETUSI
VUØKSI !!!

TARRA!

may:
Sähkökiltta

Alla oleva tarina on ilmeisesti ollut niin hupaisa, että se on julkaistu Sähkösanomissakin kahteen otteeseen. Yleisön pyynnöstä vielä kerran (ote numerosta 1/1977):

WAPPUMUISTELUKSIA

Minulla oli kellarissa 12 pulloa viskiä. Vaimoni, joka on tullut kiukkuiseen äitiinsä, ei kuitenkaan varastosta pitänyt, vaan käski kaataa kaikki pullot viemäriin. En uskaltanut vastustaa häntä, ja niin sitten vapun aattona aloitin mielipuolisen työni.

Vedin korkin ensimmäisestä pullosta ja kaadoin sisällön viemäriin lukuunottamatta yhtä lasillista, jonka join. Vedin sen korkin kolmannelta pullosta ja kaadoin sen sisällöstä lasillisen lukuunottamatta sitä määrää, jonka join. Sitten vedin korkin pois neljännestä viemäristä, kaadoin pullollisen lasiin ja join sen. Sitten vedin korkin pois seuraavasta lasista.

Tämän jälkeen vedin korkin pullosta, kaadoin viemäriin pulloon ja panin korkin siihen pulloon, jossa oli lasi ja kaadoin viskin siihen.

Kun kaikki pullot olivat tyhjiä, tuin toisella kädellä taloa ja toisella laskin pulloja, korkkeja ja laseja. Sain täsmälleen 29 kappaletta. Varmistuakseni asiasta laskin ne vielä uudelleen ja taaskin sain lukumääräksi 74 kpl. Kun talo hävisi näköpiiristä, laskin vielä kertaalleen ja lopuksi kaikki talot, pullot ja viemärit lukuunottamatta yhtä korkillista, jonka kaadoin taloon ja join.

OTATEEKKAREITA NÄHTY NÄILLÄ NURKILLA

Vaunulastillinen lauleskelevia otateekkareita saapui eräänä sunnuntai-
ehtona piristämään tamperelaista syysmaisemaa. Kulduurin nälkä oli
heilillä hirnuinen, sen pystyi tyydyttämään vain Tampereen Teatteri ja
"Rakkautta". Tosin jo väliajalla jano voitti nälän, osa tyytyi teat-
terin baaritiskiinkin, osa hävisi Tampereen yöhön.

Seuraavana aamuna sähkökiltamme tarjosi heille uinnin uudessa uinti-
keskuksessa ja aamiaisen sähkötalon korkeatasoisessa ravintolassa.
Sitten heidän ohjelmassaan oli tiukkaa asiaa Valmetilla ja Nokialla.
Elektroniikan laitoksemme tarjosi illan jo hämärtyessä mielenkiintoisen
esityksen toiminnastaan. Sähkökiltalle vieraat lahjoittivat yhteistyötä
kuvaavaa vempaimen, jota saa käydä ihailemassa sähkökiltan huoneessa.
Illalla Myssyssä pääkaupunkilaiset näyttivät maalaisille, kuinka piip
kaantuu. Muutama meikäläinenkin oli saapunut paikalle kilttojen välistä
yhteistyötä vahvistamaan.

Kalhoimelin saatoimme vieraamme asemalle, josta he jatkoivat Ouluun.
Mukaansa he saivat kaksi tamperelaista sähköteekkaria.

R.P.&T.H.

Yllä kertomus numerosta 6/1979. Alla lisää yleisönosastoa, tällä
kertaa numerosta 3/1979.

MIKSI "RÄPELLYKSIÄ" ?

Muuten tämä on ihan mukava lehti, mutta minkä takia kaikki
jutut on räpeltetty täyteen jotain (toim. huom.)autuksia ?
(kun yökaudet naputtelee puhtaaksi kaikenmaailman juttuja
ja vähän huvittelee kirjoittelemalla kommenttejaan, niin
tarvitseeko siitä heti hermostua, minä vaan kysyn ?,
toim. huom.)

1980-luku

Essä hartaan lukijamme meille julkaisuoikeuksin
jättämä taideteos.
Tästä näet, että Sinäkin voit piirtää ja/tai kirjoittaa
Sähkösanoin, taso on siksi kova.

Jos 80-luvulla lehteen on päässyt tällaista,
niin minkälaisen luulette nykyisen
julkaisukynnyksen olevan.

Sähkösanomissa on silloin tällöin julkaistu myös kriittisiä kirjoituksia. Ne ovat aiheuttaneet keskustelua ympäri koulua. Tässä oman osansa saa YO-kunta.

Tämä artikkeli on jätetty toimitukselle. Vaikka itse kirjoittaja jää salaisuudeksi, sisältää se itse kullekin miettimisen arvoista asiaa. Toimitus on muokannut kirjoitusta.

Pian on ylioppilaskunnallinen

VÄLILÄNKKUMOUKSEN AIKA

Rutistelen tässä syysuhämärässä ajatuksia siitä, miten voisimme tuntea ylioppilaskuntamme etu j ä r j e s t ö k s i. Ovatko ylioppilaskunnan hallitus ja edustajisto tyytyväisiä tekemättömyyteensä?

Millä edellytyksillä edustajisto on valittu? Tuntuu siltä, että poliittisten ryhmien heikoimmat yksilöt olisi pantu ehdolle edustajistoa valittaessa. Siellä tulisi kuitenkin olla opiskelijoiden älymystö.

Tarvitsemme suoraselkäisyyttä ylioppilaskuntamme hallintoon. Killoissa tiedetään kuka on omiaan hallintotehtäviin, kenellä on järkeä ja kuka on aktiivinen. Seuraavissa edustajistovaaleissa, killat, asettakaa omat ehdokkaanne ja muodostakaa yhteinen vaaliliitto. Näin saamme toimivan edustajiston, joka vastaa jäsenistään.

Entä hallitus? Kaikki toiminta ei tieteenkään ole näkyvää. Kuinka paljon aikaa teiltä kuluu yo-kunnan toiminnan salaamiseen vai onko toimintaa lainkaan?

Yo-kunnassa on 2300 jäsentä. Tyydyttääkö yo-kunnan toiminta? Maksamme lakisääteisesti yo-kunnalle jäsenmaksuja. Yhteensä noin 240000 mk. Jokainen meistä maksaa 110 mk.

Esitykseni on että ensi syksynä maksamme vain pakollisen 40 mk. Ihmettelen minkä varaan yo-kunta rakentaa, kun kiltalaiset eivät tunne sitä omakseen. Ei yksi haavoittunut fresko riitä.

Yleisesti täällä Tampereella meidät teekkarit tunnetaan lähinnä vyön alapuolella liikkuvasta Tampista tai pahamaineisesta Gorillasta.

Haavoittunut fresko -tempaus on tuonut teekkarille positiivista palautetta. Tätä linjaa tulee mielestäni jatkaa.

Vallatkaamme yo-kunta lamassa pyöriviltä valtakunnallisilta poliittisilta järjestöiltä ja tehkääme siitä OM^o etujärjestömme. Uusi yo-kunnan hallitus nimetään kohta. Killat, asettakaa omat ehdokkaanne.

Nimimerkki + yo-kunnan jaoston toiminnassa mukana ollut
+ yo-kunnan jäsen
+ killan jäsen

lause 11.2. Märettömällä rajoitetulla reaali lukujoukolla S on ainakin yksi kasautumispiste.

Tod. Koska S on rajoitettu, voidaan löytää suljettu väli $[a,b]$ s.e. $S \subset [a,b]$. Teemme vastaoletuksen, S :llä ei ole kasautumispistettä. Siis aina kun $x \in [a,b]$, x ei ole S :n kasautumispiste, joten voidaan löytää sellainen x :n punkteerattu ympäristö $U'(x) = (x - \epsilon_x, x) \cup (x, x + \epsilon_x)$ ($\epsilon_x > 0$), että $U'(x) \cap S = \emptyset$. Kokoelma $M = \{x - \epsilon_x, x + \epsilon_x \mid x \in [a,b]\}$ on välin $[a,b]$ avoin peite, joten Heine-Borelin lauseen mukaan sillä on $[a,b]$:lle äärellinen ali-peite $M = \{(x_k - \epsilon_{x_k}, x_k + \epsilon_{x_k}) \mid k = 1, 2, \dots, n\}$. Koska kukin S :n peitejoukko $(x_k - \epsilon_{x_k}, x_k + \epsilon_{x_k})$ sisältävät vain yhden S :n pisteen x_k , on joukossa S vain n pistettä.

Siis S ei olekaan märettöm joukko vastoin oletusta. Näin ollen vastaalaus on väärä, joten S :llä on ainakin yksi kasautumispiste. m.o.t.

Siis häh? 3/1985

6288

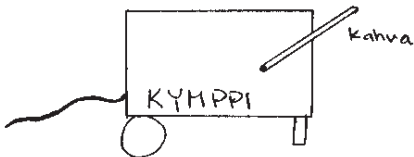
Epävirallinen harjoittelu Palsta (kammelluksia kesätöissä)

Melko tarkkaan 2 vuotta sitten, tarkem-
min sanottuna Perjantai-iltana, menin
Temperen Kaupunginhotelliin baariin, jon-
oli hankittu uusi väri-TV, katsomaan
Dallasia (kulttuurista...). Olin tälläkään
päälleni paremmin paikatun paiseini, ja
painelin hissillä baarikerrokseen. Oven
auettua tuli kaksi emäntää käsi ojassa
toivottamaan tarvetulleeksi, josta minä
tietysti kiittelemään sen suurempia ih-
mettelyä. No olin joutunut keskelle
Rakennusliiton pikkujoulua. Päätin, et-
tä tästä on otettava irti kaikki mahdol-
linen ja mahdotonkin. Illemmalla solmin
ensimmäiset diplomaattiset suhteeni Suo-
malaiseen suuryritysjohdossa.

No asiaan. Tätä kautta pääsin säh-
köasentajaksi Lemminkäinen OY:lle. No
mitä ihmettä kesätöissä nyt sitten voi
sattua? Voe tokkiisa- siellä vasta sat-
tua voikin. Armeijan malliin ensimmäi-
senä kuitattiin virka-asu(näette Uop-
puna), sekä henk.koht. TST-, aikun työ-
välineet.

Pafesta kuitenkin oli, kun pääsin anta-
maan pomolleni sähköhoitoa. Olen piir-
tänyt asiaa selventävän kuvan:

Koko homma siis alkoi, kun kytkin vai-
heen hitsauskoneen runkoon§§§§%&?!!
Pomoni tarttui kiinni koneen kahvaan ja
esitti tiukkaa AEROPIKS-liikuntaa. No
hieman myöhemmin kuuntelin asennossa

tukka hulmuten työsuojelelun tehokursssia
tyyliin: "Kyllähän minä mutta kun..."
Tämän jälkeen sain ihmeen helposti kei-
koja mahdollisimman kauas keakuskorjaa-
malta. Pomoni hyvänhuomenen toivotus
kuululikin: " Vieläköis sinä kauan olet
meillä töissä".

Firman autoilla ja trukilla ajo oli
sitten jo koko instituutio, Bedford Pick-
Up sai kyytiä tosissaan (en käynyt kasei-
kossa kuin kerran). Saramontussa niillä
ajettiin kilpaa tosissaan. Jos muuten et
te ole olleet kivimurskaamolle sähkötöis-
sä, niin sanon, että älkää menkääkään!
Siellä eivät työolot ole aina aivan pum-
pullitehtaan veroiset! Koneasemista pua
humattakaan.
Vein ei se koko kesä silti yhtä lystiä
ollut, kyllä välillä tehtiin hommiakin.
(Ja sulakkeita paloi sen mukaan) Yksin-
kertaitsin kytkentäni oli 10 cm:n pitui-
nen johdonpätkä (U:n muotoinen) pisto-
rasiaan, Ja taas meni proppuja. (Sula-
ketaulusta ja pomolta).

Kun olin töissä viimeistä päivää
25.8.-84, niin Lemminkäinen OY tarjosi
kaikille työntekijöilleen koko maassa
ilmaiset täytekekkekahvit. Virallinen
selitys kuului: Teas on tehty uusi mil-
joonan tonnin erä asfalttia. (Uskokoon
ken tahtoo) Kun kysyin pomoltani, jotta
kuinka olisi ensi kesänä hommien laite,
alkoi hän heti selittää tulevasta lasku-
suhdanteesta asfalttiefirmojen sähköhomo-
mien alalla.

JOS JOKU ON KIINNOSTUNUT KUULEMAAN LI-
SÄÄ, ESITTELEN MIELELLÄN KESÄN AIKANA
OTTAMIANI DIAKUVIA, SEKÄ KERRON LISÄÄ
MITÄ KAIKKEA EI SAA TEHDÄ. SOPIKAA A-
JANVARAUksesta!

Sydämellisin terveisin hyvää pikku-
joulu teille kaikille ja kaikille
teille.

Tommy H-Bomb

5/1984

Wanted (rather alive)

TUNNETKO tämän TYTÖN?

Who
is
She?

Jos tunnistat kuvasta itsesi tai
tuttavasi, niin kerro tietosi (kirjallisesti)

S-kilttaan! (missä ja milloin kuva on otettu?)

LUVASSA PALKKIO

Turha väittää muuta!

Lisää vaikeita päätöksiä, mitä raati on joutunut käsittelemään kokouksissa.

Jari Teerimäki
Insinööriink. 60 B 03
33720 TAMPERE
puh. 931-171369
TAP-Hervanta 452145-54208

LASKU

16.6.1986

SÄHKÖKILTA / talousministeriö
Tampere

Olin Tampereen Teekkarien KAMELIKERHON ruotsinexcursionilla 20.- 22. huhtikuuta. Kyseisellä ajalla Sähkökilta oli luvatta käyttöönottanut Mikontalon pihamaalta Transittini.

Kiltalaisperkeleet olivat ilmeisesti järjestäneet Transittissa Tammelantorilla mutapaininäytöksen - muuten Transitin ylenpalttinen savisuus ei ole maallisen tiedon perusteella selitettävissä.

Transua siivotessani tein syntiä lähinnä kiroamalla r-päillä ja kiroamalla Alvesalon, Ukkosen, Karin (ja ketä nyt mieleen sattui tulemaan) tulisimpaan pätsiin -> saattaapa siis omakin taivasosuuteni olla vaarassa. Tähän synnintekoon kului aikaa noin neljä tuntia.

Kohtuullisena korvauksena työpanoksestani ja menetetystä iänkaikkisesta elämästä pitäisin kahdeksaakymmentä markkaa. S-kilta periköön kassansa rahat syyllisiltä.

Ps.

Jullit olivat jättäneet Transitin valot päälle juhlintansa jälkeen. Ainoastaan ripeät pelastustoimet pelastivat akun. Ei laskuteta.

Yllä hieman palautetta raadille numerossa 3,5/1986.

Vasemmalla Sähkösanomien ylivoimaisesti suosituimmat sarjakuvahahmot.

Kiltamestarin kitinöitä

Tämän vuoden kiltamestarina, raadin ainoana vanhana pieruna, aloitan kitinäni heti ensimmäisessä Sähkösanomissa. Esittelyjä ei kukaan kai-vanne joten suoraan asiaan. Kopiokoneistahan kiltamestari muistetaan.... ainakin silloin kun ne eivät toimi. Kuitenkin jokainen koneiden käyt-täjä voi ehkäistä niiden hajoamisen. Siispä muutama ohje:

1. Kun puhdistuskasetti loppuu, älä tee mitään virityksiä. Tiedän kyllä, että ilman p-kasettia voi kopioida muutaman kopion, mutta sen jäl-keen kone ei toimi ennen huoltomiehen käyntiä. Huoltomies tulee yleensä parissa päivässä, mutta pari päivää yhdellä koneella ai-heuttaa stressiä itse kullekin.
2. Erityisesti tosimiehille: Ottakaa tyttöteekkareista mallia: ÄLÄ HAKKAA KÄYTTÖKYTKINTÄ, sillä kone kosta myöhemmin antamalla vääriä määriä kopioita. Tytöt hoitavat tämänkin hellästi.
3. Älä kuljeta paperia Raksan koneilta S-taloon tai päinvastoin; älä myöskään modeemin koneille.
4. Jos koneen johto on irroitettu, se on merkki viasta, eikä väli-aikaiset patentit vian korjaamiseksi ole toivottuja.
5. Jos lisäät koneeseen paperia, tuuleta paperinippu; muutoin kone imee monta paperia kerrallaan ja menee "tukkoon".
6. Suuria kopiointimääriä varten, pyydä rahalukon avain käyttöösi, ja maksa kopiot suoraan kiltaan. Näin säästyt rahanvaihdon vai-vasta ja konekin kestää paremmin.
7. Iltapäivisin/ iltaisin kopioituasi katkaise virta, mikäli ei ku-kaan ole tulossa kopioimaan.

Siinä suurimmat toiveeni. Mikäli sinulla on joitakin toiveita tai ehdotuksia kopiokoneiden, kiltahuoneen juomavalikoiman, kansipahvi-valikoiman tai jonkin muun minulle kuuluvan suhteen, kerro se suoraan minulle tai laita viesti prujulokeroon, ehkä yritän tehdäkin jotain asian hyväksi. Kopioidaan !!!!!

Seppo Järvi S II

Yksi kestoosuusikki tämäkin: kiltamestarin palsta, jossa kerrotaan, miten kopiokoneita tulisi käyttää. Näitä mahtuu yksi joka vuodelle, tämä numerosta 1/1985.

Fuksipiste/-pala-anomuksia julkaistiin Sähkösanomissa aika ajoin. Tässä yksi esimerkki numerosta 6/1989:

Moi sinä, jolta saa fuksipaloja!

Olen pikkuinen, surullinen fuxipoju, joka kovasti haluaisi saada palapelinsä täyteen käymällä kaikissa mahdollisissa bileissä, mutta sitten kun olen siellä, niin jostain kumman syystä unohdan pyytää niitä...

Näin kävi taas kerran Pimeissä Bileissä περστροκων hengessä. Kun viimein tuli mieleen, että mä haluan paloja, niin ne oli loppu. Arvaa, oliko pikku fuxi-poju surullinen ja masentunut kotimatalla (vast: kyllä oli). Minä pieni poloinen maan matonen en pystynyt ajattelemaan muuta kuin sitä, että tapanko itseni menemällä pesutuvan Centro-42-kuivauslinkoon vai hyppäämällä 2. kerroksen parvekkeeltamme. Juuri kun kämppäkaverin leipäveitsi oli vähällä tahrintua tämän musteen väriseen¹⁾ nestemäisessä olomuodossa (faasissa) olevaan aineeseen, fuxin viimeisenä ajatuksena oli, että ehkä sähkökillassa sittenkin olisi joku namutäti, joka jakelee namujen lisäksi myös paloja, ainakin jotain kyseenalaista henk. koht. palvelua vastaan (lue: iltapäiväkahvit)...

Mutta enhän minä pikku fuksi yhteen vielä ole tyytyväinen, onhan siinä palapelissäkin ainaski sata biljoonaa tai ainaskin kymmenen palaa. Ja olenhan minä tehnyt jotain ansaitakseni ainaskin viisi palaa. Viime matikan luennollakin me pelattiin sukkasotaa niin että silmät kirveli ja päättä huimasi. Harmi vaan, että leikki meinas loppua lyhyeen, kun mun sukka lensähti Perttulan piirtoheitinkalvolle... Perttula oli niin äimistynyt, ettei voinut muuta tokaista kuin että lasketaan rangi (rank). Eiks tää olekin muuten hienoa ruutupaperia, oikein 7mm X 7mm²⁾ ruudut!

Kaiken lisäksi mä voin todistaa matemaattisesti implikoimalla että mulle kuuluu ainaskin 4 tai ainaskin 8 palaa.

Tod. Olkoon x minulle kuuluvien palojen määrä, ja $a=1$. Pimeiden bileiden perusteella siis

$$x = a \quad (=1)$$

Kerrotaan nyt yhtälö puolittain a lla:

$$ax = a^2$$

ja vähennetään puolittain x^2 :

$$ax - x^2 = a^2 - x^2$$

Nyt vasemmalta puolelta saadaan x yhteiseksi tekijäksi ja oikea puoli voidaan hajottaa summan ja erotuksen tuloksi:

$$x(a - x) = (a + x)(a - x)$$

Molemmilla puolilla esiintyy termi $(a - x)$, joten se voidaan jakaa pois:

$$x = a + x \quad (*)$$

Sijoittamalla arvot saadaan:

$$x = 1 + 1 = 2$$

Edelleen sijoittamalla (*)-een $x=2$ saadaan:

$$x = 1 + 2 = 3$$

ja näin jatkamalla saadaan seitsemännellä iteraatiolla tulos:

$$x = 1 + 7 = 8$$

eli mä haluan 8 palaa! □

Jos ihmettelet, että miksi juuri 7 iteraatiokierrosta, niin VOE palapelissä on 7 pystyriviä ja 5 vaakariviä, eli kyseessä on matriisi $A_{m \times n} = A_{5 \times 7}$ eli toisin sanoen $m = 5$ ja $n = 7$. Iteraatiokertojen määrä $k = \max\{m, n\} = \max\{5, 7\} = 7$ ja lauseen 2.2 nojalla sigma i kulkee ykkösestä k :hon, missä k on 7. □

Koska tämän vähitäänkin kyseenalaisen matematiikan perusteella saadaan palojen tarpeeksi aivan mitä tahansa, pyydämme matemaattisesti valvutuneempia fukseja osoittamaan todistus vääräksi! -toimitus

1) Viittaus käsikirjoituksen ulkoasuun. -latoja

2) Tästä -sana

1990-luku

90-luvun alun sanomissa ehdoton kestoartikkeli oli prujuvelat. Siis ajalta, jolloin kopiot kirjattiin muistiin ja maksettiin myöhemmin kiltaan. Näitä yritettiin metsästää muun muassa julkaisemalla mustaa listaa lehden sivuilla.

Alla pieni tehtävä numerosta 1/1993. Sopii yhtä hyvin tähänkin päivään.

Pullon laatu

- Cocispullo
- Mandariinifantapullo
- kirkas limupullo
- kossupullo
- olutpullo
- spritepullo
- viinipullo

Paikka

- killan hylly
- sininen matala pullokori
- punainen hiukan korkeampi kori
- sohvan alusta
- killan pöydät
- pääteen/compuuterin vierus

URHEILULLINEN SÄHKÖKILTA !!!

Taas on kiltamme ottanut osaa suuriin tapahtumiin. Viimeksi kisailijamme oli paikalla suuressa KORKOKILVASSA, eli Akateemisessa Wartissa. Osasto oli sangen hyvin edustettuna monessa joukkueessa, jopa niin hyvin, että hallituksen joukkueeseen oli haettava apua jo muualta: neppi-teamin pojat onneksi tukivat suoritusta koston paikan leiriltä kun kerkisivät.

Itse kisa ei juuri poikennut entisistä, paitsi että nyt otettiin maailmanennätysmäinen varaslähtö, elikkä pyöreät seitsemän minuuttia ehdittiin juosta lippu liehuen jo ennen varsinaista lähtöaikaa. Varaslähtö näkyy myös tosikkosarjan tuloksissa: voittajajoukkue juoksi 6700 metriä.

Ikävänä puolena voisi todeta, että teekkarijoukkueen kahdeksan vuoden voittoputki meni rullalle, ja voittoon juoksi HYY. Lohduttautua voi sillä, että tulos on epävirallinen, koska Wartissa ei ole muita kuin epävirallisia tuloksia.

Menomatalla meinasimme törmätä jäykkiin matkajärjestelyihin, kun käsittäkseni perinteinen Hämeenlinnan Birger Jaarli kadulla vierailu näytti mahdottomalta, koska pysähdyspaikaksi oli valittu huoltis n.5 kilsaa kaupungin jälkeen. Neuvottelemalla järjestyi tämänkin ongelma - alan kohta uskoa PÄÄTÄ, EI NYRKKJÄ -filosofiaan - ja niin jatkui matkamme yhtä rennosti kuin oli alkanutkin. Helsingissä ehdittiin jopa haukata välipalaa ennen juoksua, ja Kati ehti ostaa shortsit.

Koko joukkue löysi lopulta paikkansa reitin varrella, vaikka reittikarta oli kyllä lähinnä Aku Ankan tasoa. Sitten vaan follow your dick..eikun lippu liehumaan ja juoksuksi. Hiiki tuli, mutta onneksi nestettä riitti pesuun ja janoon. Ensi vuonna taas!

Ana

Yllä oleva pätkä numerosta 3/1990. Alla 1/1995.

Anonyymi

Tällä palstalla Jukkis-setä neuvoo lukijoitaan kaikenlaisilla käytännöllisillä neuvoilla. Otan myös vastaan lukijoiden kirjeitä, jos ja kun he neuvoja tarvitsevat.

Miten keitetään vettä:

1. Etsi puhdas kattila. Ellet löydä puhdasta, pese joku likaisista (jos haluat päästä helpolla, ota joku mahdollisimman puhdas. Lisäksi voi olla hyväksi pistää ne muutkin likoon = laskea ne täyteen vettä.)
2. Laske kattilaan puhdasta vettä. Ellet löydä puhdasta, on vesi hyvä puhdistaa esim. **keittämällä** !!!!
3. Nosta kattila liedelle ja kytke päälle (miehellään täydelle teholle) juuri se levy, jolla vesikattila on.
4. Odota että vesi alkaa poreilla, sitä sanotaan kiehumiseksi. Nyt sinulla on kattilallinen keitettyä vettä. Muista myös sammuttaa levy.

Varoitus: keitetty vesi on kuumaa, voit polttaa itsesi.

Seuraavassa numerossa hieman vaikeampi resepti.

Lopuksi neuvo meidän omalle pikku murtomiehellemme:

Hankkiudu vieroitushoitoon ennenkuin jäät kiinni. On myöhäistä katua trippirahojen hankintaa epärehellisin keinoin, kun istut linnassa ja vieroitusoireet alkavat vaivata. Siellä et saakaan hankittua rahaa näin helposti ja joudut varmasti myymään seksuaalisia palveluja isoille karvaisille miehille. Ei varmastikaan tunnu mukavalta olla siinä hikisen miehen alla.

Suuri Hervantalainen jäävesivertailu

Hiukan pidempi pätkä
numerosta 3/1999.

Arvosteluparametrit

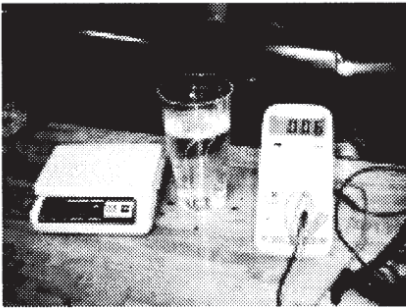
Vertailutestissä on tyypillisesti tarkoitus asettaa jotain johonkin järjestykseen sopivaa arviointitapaa käyttäen. Jäävesivertailussa arvioinnin kohteena on luonnollisesti jäävesi, mutta arviointi perusteiden valinta onkin hiukkasen vaikeampi asia. Kun nyt opiskellaan kuitenkin tekniikkaa, niin homman tarvitaan luonnollisesti teknisiä apuvälineitä. Pitkällisen harkinnan jälkeen (1 min) mitattaviksi kohteiksi valittiin

- Lämpötila (jääveden)
- Faasisuhde
- Nesteen resistanssi
- Annoksen yksikköhinta
- Yleisilme
- Maku

Lämpötilan mittaamiseen käytettiin K-tyypin termoparia kytkettynä yleismittariin. Mittarista löytyi luonnollisesti lämpötilanmittaus alue ja K-tyypin termopari liitäntä. Samaisella mittarilla mitattiin myös nesteen resistanssi. Faasisuhteen ja annoksen yksikköhintaan tarvitaan luonnollisesti massan mittausta, joka toteutettiin digitaalisella vaa'alla. Teknisen mittausvälineistön meille lainasi ystävällisesti Xortec Oy (www.sci.fi/~xortec). Annoksen yleisilmeen arviointiin vaikuttaa luonnollisesti

- a) sisältö
- b) tarjoiluastia

ja koska sisältö oli aina sama (vettä) niin keskityimmekin kohdan b vertailuun. Arvostelu numeroilla 0-5, ja 0=ajaton, elegantti 5=ulkonäkö silmiinpistävä. Vastaavasti maku arvosteltiin 0=mauton 5=vahva maku.

Tarkat mittalaitteet ovat vertailutestin ehdoton edellytys. Huomaa erityisesti Lämpötilamittauksen desimaalit.

Vesa suorittaa mittauksia. Paikkana Katiska III.

Hämypirtin ruuhkaa, jossa voikin havaita TTKK:n suurimman killan vahvan edustuksen.

Vertailun toteutus

Yllättäen jäävesivertailu sattui samaan aikaan ja paikkaan kuin Skillan Keskiasteen Välitutkinto, joten vertailu suoritettiin Toukkatutkinnon yhteydessä. Tutkimuksen kohteet hankittiin normaalisti tiskiltä tilaamalla, jotta myyjät eivät voisi tarjoilla "erikoisannoksia" vertailua silmälläpitäen. Kierros aloitettiin Arjuskasta klo 17.13. Paikalla oli vähänlaisesti väkeä, joten onnistuimme suorittamaan mittaukset ilman suurempia hälinöitä. Tässä vaiheessa tosin ilmeni, että digitaalivaakamme mittaa vain max 225g painoisia esineitä, joten yli tuon menevät massat on interpoloitu silmämääräisesti lasin tilavuuden avulla.

Peyton Place olikin sitten vuorossa klo 17.28. Paikallinen väki kiinnostui välittömästi teekkarihaalarein varustautuneista mittaajista, kun mittausvälineistö nostettiin pöydälle. Samaan rytäkkään ilmestyi myös toinen Toukkatutkintoa suorittava ryhmä, joka onnistui lainaamaan dokumentaatiovälineistöämme. Tuloksena oheinen kuvasarja, joista ensimmäinen on ns. omakuva. Samainen henkilö on vastuussa myös niistä kahdesta jälkimmäisestäkin kuvasta.

Hämypirtissä olimmekin pitempään, johtuen lievästä ruuhkautumisesta. Jääveden jonotukseen tuhlaantui noin 15 min, joten mittausten (klo 18.02) jälkeen poistuimme ripeästi. Lisäksi jäävesi tarjoiltiin ilman jäitä! Ruuhka jatkui ja paheni Panama Barissa, mittaus suoritettiin lopulta klo

Nina, Satu ja Santeri.

Skillan MigroGuru Tj. Salami mittaa oluensa tarjoilulämpötilaa.

18.30. Tässä vaiheessa päätimme kiristää tahtia ja Katiska III oli vuorossa 18.36 ja Apinaan saavuimme 18.52. Apinassa tapasimmekin Xortec Oy:n henkilöstöä, jolle selvisi vasta tuolloin, että Xortec on sponsoroinut mittalaitteet käyttöömmee...

Vahvimman ruuhkan ja jääveden maun tarjosi Cupola klo 19.10. Vahva maku perustui jäävedessä uivaan sitruuna(!) viipaleeseen. Cupolassa suoritimme myös kalibroivan mittauksen oluella, jotta saisimme sopivan verrokin jäävesille. Oluen lämpötilaksi saatiin +4C°, joka onkin erittäin hyvä arvo.

Tulokset

Peruskoulun fysiikan tunnilla opetetaan, että jää/vesi seoksen lämpötila on 0C°, mutta tämä ei ilmeisesti pidä paikkaansa baarissa. Ainakin Hervantalaisten jäävesien keskilämpötilaksi saatiin +7C°, kyseessä onkin mitä ilmeisimmin jonkintyyppinen fysiikanlakien paikallinen kaareuma. Faasisuhde saatiin jakamalla jään massa veden massalla. Yksikköhinta on tietysti mk/kg. Laskennassa käytettiin tarpeen mukaan luistavaa pilkkua ja pyöristykset suoritettiin peittämällä teipinpalalla ei-halutut desimaalit.

Paikka	Aika	Lämpötila	Faasisuhde	R/Mohm	Yksikköhinta	Yleisilme	Maku
Arjuska	17.13	5	0,11	3,5	18,18	3	1
Arton Place	17.28	3	0,24	5,6	10,00	0	1
Hämypirtti	18.02	14	0,00	2,1	18,18	3	2
Panama Bar	18.30	4	0,15	0,7	13,64	3	1
Katiska III	18.36	10	0,00	2,4	2,50	4	2
Kultainen Apina	18.52	8	0,12	1,0	8,00	3	1
Cupola	19.10	5	0,14	10,0	10,00	3	3
Keskiarvo		7	0,109	3,614	11,50	2,7	1,6

*Itse vertailu, kuvat:
Vesa ja Santeri
Teksti: Vesa*

2000-luku

2000-luvun lehdet päätin jättää rauhaan, sillä niiden jutut ovat vielä tuoreessa muistissa. Sitä paitsi vuodesta 2001 alkean Sähkösanomat löytyvät kokonaisuudessaan myös Skillan verkkosivulta.

Yhden jutun kuitenkin pätin ottaa mukaan numerosta 2/2000.

Laajennettu suhteellisuusteoria

• mitäs jos nopeus onkin pieni ?

14

Lähes jokainen tuntee Newtonin suhteellisuusteorian. Eli kun kappaleen nopeus lähestyy valonnopeutta niin sivustakatsojan mielestä kappaleen pituus pienenee. Mutta on muuta kysymyksiä joihin joku saattaa haluta vastauksen.

- 1) Kummasta päästä kappale lyhenee, mihin kadonnut osa menee vai skaalaantuuko kappaleen pituus sen keskipisteen suhteen ? Mitä tapahtuu esim. avaruusaluksen sisällä oleville ihmisille aluksen lyhentyessä ympärillä, liitistyvätkö sisällä olevat ihmiset.
- 2) Suhteellisuusteorian toimiminen siinä tapauksessa että nopeus on äärimmäisen pieni, venyykö esim. ihminen tai auto tällaisessa tapauksessa ? Esimerkkinä voi daan pitää esim. Martti Ahtisaarta ja Mika Halvaria, kummankin keskinopeus on hyvin pieni ja he ovat melko kookkaita, samaan ilmiöön voidaan törmätä esim. raskaana olevan naisen yhteydessä, edetessä kohti raskauden loppuvaihetta nai sen keskimääräinen nopeus lähestyy nolaa ja koko kasvaa. Kun koko pienenee synnytyksen myötä, keskimääräinenkin nopeus kasvaa. Kappaleen koolla täytyy siis olla vaikutusta sen keskinopeuteen.
- 3) Onko tämä mahdollista ? Kiihdytät vauhtiasi kohti seinää, suhteellisuusteorian nojalla jos kiihdytät vauhtiasi riittävästi niin lyhenet, jos tämä kiihtyvyyys jatkuu riittävän suurena niin lyhenet nopeammin kuin lähestyt seinää. Joten, onko mahdollista välttää seinään törmääminen vauhtia lisäämällä ?

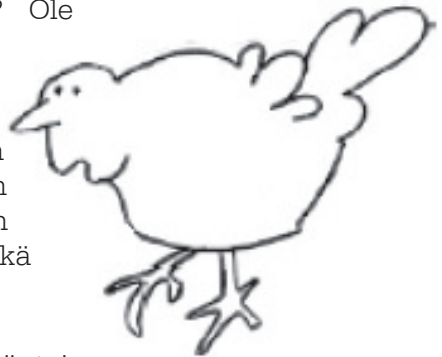
Näitä kysymyksiä voi olla terveellistä pohtia yön hiljaisina hetkinä, toisaalta ei ole huono vaihtoehto kysyä asiasta esim. perusfysiikan luennoitsijalta taikka joltakin fysiikan laitoksen tutkijalta, vastaukset saattavat olla häkellyttäviä. Emme kuitenkaan suosittelä kohdan 3 testaamista käytännössä, se voi sattua.

Neverending Story

Ei, tässä ei tule jatkoa kyseiseen tarinaan, sillä eihän tässä numerossa muutenkaan ole mitään uutta. Sen sijaan palataan aikaan, jolloin tarina vasta sai alkunsa. Ensimmäinen osan kirjoitti numeroon 1/1996 nimimerkki "Immu". Tarina alkoi aikanaan yhtä hämärästi kuin se on aina jatkunutkin. Päättymättömällä tarinalla alkukin siis on vähän suhteellinen käsite. Immu on myöhemmin kommentoinut Neverending Storyn etenemistä Sähkösanomien numerossa 4/2001.

Alkujaan tarina jatkui haasteperiaatteella. Eli edellinen kirjoittaja haastoi aina seuraavan. Myöhemmin seuraavan kirjoittajan hommaaminen on jäänyt päätoimittajan vastuulle. Mitään estettä haasteperiaatteen palauttamiseen ei ole, joten jos edellinen kirjoittaja haluaa tehdä kiusaa jollekulle, niin sen kun. Olisihan se häpeällistä olla jatkamatta perinnettä.

Tarinan päähenkilönä on alusta saakka ollut Sakari, jonka toimiin tai aatteisiin tarina jollain tavalla liittyy. Ensimmäisissä osissa Sakari kärsi muistinmenetyksestä ja rupesi selvittämään viime aikojen tapahtumia. Mitä Sakarille oli käynyt? Onko tarinassa minkäänlaista järkeä tai jatkumoa? Ole hyvä ja ota itse selvää, kaikki osat ovat kyllä luettavissa Skillassa. Muinoin on ollut puhetta myös siitä, että tarina saataisiin kokonaisuudessaan Skillan verkkosivulle. Toistaiseksi se vaan on jäänyt pelkän puheen asteelle. Ehkä sitten syssymmällä...

Neverending Story jatkuu uusien käänteiden taas ensi numerossa.

ONKO
"SÄHKÖKÄRPÄNEN"
PÄÄSSYT
PISTÄMÄÄN ?

Vuoden 1995 fuksinumeron kansi.